

[Gerda Møller]

børnepsykiaterne, psykologerne, socialarbejderne og børnelægerne. På denne grusomme måde har vi professionelle – i den bedste mening – berøvet mødre og fædre deres autoritet og selvbillid.

Den sene erkendelse af den fejltagelse, som er gået op for andre for længst, kan ikke udslutte de skader, specialisterne har påført de mange børn og unge, som er ofre for fejltagelsen.«

Jeg synes, det er en meget, meget tankevækkende udtalelse fra en så berømt og anerkendt amerikansk børnelæge. Når vi derfor vil slutte denne debat fra vores side med at sige, at vi går ind for institutionerne – dem kan vi ikke undvære, men det må være således, at det virkelig er et frit valg for forældrene – så ligger der deri, at vi altså også må opdrage forældrene til at have den indstilling, at hvis de sætter børn i verden, må det ikke være således, at det første, de gør, er at stille krav til samfundet: nu har vi her et barn, værsgo, tag jer af det, det er ikke vores sag, vi har så mange andre ting at tænke på! Jeg tror slet ikke, at de forældre er klar over de konsekvenser, det får både med hensyn til børnenes opvækst og med hensyn til det samfund, som kommer ud af den form for opdragelse af børn. Vi vil altså gerne mane forældrene til at have et større ansvar, end mange i dag har over for deres børn.

Mimi Jakobsen (CD):

Også jeg kan naturligvis på CDs vegne henviser til vores ordførers udtalelser om børnepasningsordningerne i forbindelse med lovforslagets førstebehandling. Men da der synes at være særdeles divergerende og meget følelseladende meninger involveret i denne sag, vil jeg uddybe, hvorfor centrumdemokraterne er positive over for det oplæg, der er kommet fra regeringen.

Det er vi, fordi vi ser skolepasningsordningerne som et alternativ – og et mere fleksibelt alternativ – til fritidshjemmene. Jeg kan oplyse om, at man allerede i visse kommuner er godt i gang med disse ordninger – det er formodentlig også de fleste bekendt – og jeg kan også oplyse om, at de ønsker, der fremkom om skolepasningsordninger, faktisk ikke kom fra nogle emsige kommunalpolitikere eller pædagoger; de kom fra forældre, som fandt, at det eksisterende fritidshjemssy-

stem var for stift. De fandt, at man ikke nødvendigvis behøvede en heldagsplads i et fritidshjem for at få sine børn, kald det opbevaret eller kald det passet i nogle ganske få timer i forbindelse med deres skolegang.

Det er således, at vi i dag stadig væk kan se, at man rundt omkring i nogle noget nærliggende kommuner ikke undser sig for at tilbyde små børn 15 timers undervisning om ugen. Det turde være overflødigt at tilføje, at centrumdemokraterne finder det ganske utilstrækkeligt, at samfundet ikke kan tilbyde små børn, som oven i købet endnu ikke er blevet skoletrætte, mere end 15 timers undervisning om ugen. Derfor hænger skolepasningsordningerne i allerhøjeste grad sammen med børnehaveklasseerne, som også centrumdemokraterne finder burde være et tilbud fra alle kommuner til alle forældre.

Jeg er meget enig i det, fru Gerda Møller har sagt om familiens ansvar, dens stilling og dens for ringe muligheder for selv at tage sig af sine børn, men så længe vi ikke pålægger moder eller fader at opholde sig i hjemmet de første seks af barnets leveår, må man acceptere pasningsordninger. Som sagt ser jeg netop skolepasningsordningerne som et bedre og mere fleksibelt tilbud til en lang række forældre, der ikke har det store behov for at få anbragt deres børn. En undersøgelse, som socialforskningsinstituttet foretog for nogle år siden, viste, at det faktisk var »de forkerte børn«, der kom til at gå i børnehaveklasse, og dermed mener jeg, at det var børn, hvis forældre – som oftest moderen – opholdt sig i hjemmet, og som derfor ikke havde et pasningsproblem, der kunne gøre det rimeligt, at barnet opholdt sig 2½ time i en børnehaveklasse. Men så længe man gerne ser udearbejdende kvinder først og fremmest, må man bare erkende, at ingen har mulighed for at opretholde et halvdagsjob, hvis man ikke fra samfundets side kan tilbyde mere end 2½ times ophold for børnene.

En anden væsentlig ting i forbindelse med skolepasningsordningerne i modsætning til fritidshjemmene er selvfølgelig, som det også har været fremhævet mange gange, at man undgår de skift, som først fritidshjemsophold, dernæst skoleophold og tilbage igen til fritidshjemsopholdet giver barnet. Jeg er ikke uenig i, at miljøskift et par gange i løbet af dagen kan være gunstigt, men der er ingen, der siger, at dette miljøskift nødvendigvis